

ידו אישי של אסי דיין:

אני

מתגרש

מקרולין!

בילדותי הייתי שוכב גדול. גנבתי עשרות מכוניות, בעיקר של השכנים. מוכן שהיינו מחזירים אותם, בסוף. רק אחרי הצבא היתה לי מכונית משלי, ג'יפ.

בגיל 13 עברתי את הנסיון המיני הראשון שלי. בחופש הקיץ צירפו אותי כנער-סיפון לקורס של כוגרי מיכ מורת, שיצא לי. הלכתי עם כל הצוות הישראלי לזונה שהיתה בת 50, עמדת בתור כמו כולם, כמו בתור לקופתי חולים. היא היתה נורא נחמדה, וכשהיא אמרה לי להתפשט, הורדתי גם את השעון ואת הגרביים, כמו אחד שבא ללישכת-הגיוס בצבא. זה היה רווקא בסדר, אבל אני כליכך התרגשתי, שהשארתי לה בסוף את כל הארנק שלי.

בפעם השניה שבאתי היא אכלה תוך כדי מעשה שוק של עוף, ובחזק

השנים. הספרים הם מכל הסוגים, למעט סיפרי-בישול.

מה לא הספקתי לעשות בחיי? עברתי כפועל בסולל בונה ובניתי את העיר ערד. זה היה עוד לפני הצבא. אחר כך, כשלמרתי באוניברסיטה, עברתי כשומר במוסיאון.

היתה לי תערוכה של ציורים במועדון. היו לי שם 40 עבודות, כולן נמכרו. על כולן היתה חתימה שלי בגדול, אבל רק חמישה מהציורים היו לדעתי, שווים משהו.

אפילו הוצאתי פעם ספר-שירים. יותר מכך, שרתי פעם שיר כסרט. זאת לדעתי כבר היתה שיא החוצפה, כי אין לי מושג בשירה, ואני פשוט זייפן. זה היה כסרט חצי חצי, שאותו גם הפקתי וגם בימתי. היה לי מול שהיה צריך לשיר רע, או זה יצא טוב.

זה שאני נושא את השם דיין עזר לי בהתחלה. זה היה גימיק לחורל. היום אני חושב שהנוער לא יודע מי זה דיין, ואם לא יוציאו בקרוב שטר או בול שישא את דיוקנו, הוא ייעלם לגמרי. זה גם מה שקרה לבך-גוריון. חוזה המדינה היום זה זאב ז'בוטינסקי. מקים המדינה היום זה מנחם בגין, ומי שיהרוס אותה זה אריק שרון.

על הילדות שלי אין לי הרבה מה לספר. אני זוכר רק שבגיל 14 ביקשתי מאבי שיתגרש מאמא. זה היה אחרי שנודע לי שהוא בוגר בה, עוד לפני התקופה של רחל. חבל שהם לא התגרשו אז, כי כבר אז היה בלגאן בחייהם.

וכך סיפר אסי:
בנובמבר הבא ימלאו לי 40 שנה. אני המיספוס הכי גדול שאני מכיר, חתיכת החטאה. אין לי רכוש, אני גר בדירה שכורה בקיראון. יש לי מכונית פזו משנת 1972, ואלפיים ספרים שרכשתי במשך

סיים את הארוחה ושתה לאורכה שלושה בקבוקים כאלה. אסי דיין ככנות ובגילוי-לב מפי תיע. כל מה שרציתי לעשות, אחרי שנגמר הראיון, היה להשיכי אותו במיטה, לכסות אותו ולהגיש לו כוס תה חם.

לפני שבוע הוגש לבית-הדין הרבני בתליאביב הסכם-גירושין לאישור. ההסכם הוא בין אסי דיין, הבעל, לבין קרולין לנגפורד, האשה. כמה ימים לפני שהוגש ההסכם לרבנות, נסעה קרולין לאנגליה, ארץ הולדתה. ליאור בן השנתיים, בנם המשותף, נמסר לקיבוץ.

במשך השבועות האחרונים גדשו השמועות את הארץ. סיפרו שהילד נמסר לאימוץ בקיבוץ, סיפרו על משבר רציני בחיי-הנישואין של בני-הזוג. סיפרו שקרולין ניהלה, במשך תקופת הנישואין, רומנים עם אנשים שונים, שעברה איתם כסרטים. וכרגיל, כשהדברים נוגעים למישפחת דיין, השמועות כמעט כולן נכונות. קבעתי פגישה עם אסי דיין במיט

משה דיין בין אביו שמואל ואהרונה בחתונת אסי. הוא נתן אוטוגרפים תמורת ארוחות במיסעדה.

מאת שולמית יריב

נשמעו צרחות של הילדים שלה. מאז אני לא זוכר כלום, כמו הלב-קרב. כשחזרתי לארץ נזרקתי מבתי-ספר. טוני הלה, המחנכת בתיכון חדש, קראה לאמא שלי ואמרה לה שאני תלמיד גרוע, ושהיא בכלל שמעה שאני רקדתי עירום במסיבות.

שם, בתיכון חדש, פגשתי בפעם הראשונה את אהרונה.

מהתיכון עברתי לכפר-הירוק, ואחד רי זמן קצר ברחתי ונסעתי לקפריסין. חבר שלי ואני נתפסנו עם נשק, וישבתי שם שבועיים בבית-הסוהר. אחרי התערבותם של הגורמים המתאימים, שוחררתי עליידי שר-המישפטים של קפריסין. אל הגירוש שלי משם לזה צו, האוסר עליי להיכנס שוב לארץ זו. ביום-החתונה שלי עם אהרונה הגיע מיברק, שבו הוזמנתי מחדש לבקר

„כשהייתי בן 14, אמרתי לאבי שיחגרש מאמא, בגלל בגידותיו!“

בקפריסין, ואו הודיעו לי שהצו נגדי בוטל.

הרומן שלי עם אהרונה נמשך שנים. היינו חברים ארבע-חמש שנים, גרנו שנתיים ביחד, כששנינו למדנו באוניברסיטה. התחתנו ב'1967. הייתי בן 22. התגרשנו אחרי 12 שנות-נישואין. לא התגרשנו בגלל מישהו או מישהי אחד

„הייתי בן 13, כשהלכתי לזונה. היא היתה איטלקיה בת 50!“

עדה תליאביבית. הוא בא מרושל, כי הרגלו, לבוש בג'ינס ובחולצה פשוטה. שיערו היה פרוץ, אבל עיניו הירוקות הגדולות בקו כשוככות, כמו תמיד. ישבנו לאכול צהריים. אסי הוזמן בקבוק קטן של יין. חשבת שאולי השמועה על כך שהוא שותה כמויות גדולות של אלכוהול מופרות אך הוא